

F Ø R O Y A SOCIAL-DEMOKRATUR

FRÆLSI

JAVNAÐUR

BRÓÐURSKAPUR

Nr. 25.

Leygardagin 31. august 1940.

14. árg.

Hin nýggja verðin afaná kríggið.

Ensk bløð skriva, at hin nýggja verðin aftaná kríggið verður skipað millum Sambandsstatirnar, Kanada, Australiu, Bretland, Suðurafríku — allari teirri anglosaksisku rasuni.

Um ein tilfisk samskipan nakra tíð verður, er sjálvandi ilt at siga nakað um við vissu. Men ein verunleiki er tað,

at tey fyrstu felini á hesi samgonguleiðini hjá teirri anglosaksisku rasuni eru gingin: Bretland hevur latið land frá sær til kríggssverjuendamál. — Amerika og Kanada eru gingin saman í kríggssverjusamband. Australia og Amerika sigast at tala um at gera sama felagsskap.

Hin nýggja verðin aftaná kríggið, sigur ein ministarinn (mr. Eden), vil koma at hugsa um forbrúkarin meiri enn um tann einstaka mansins framfjárrættindi til ónervaða framleiðslu — øll menniskju eiga krav uppá at fáa nóg mikið av øllum, og so nógv er til av øllum, tá ið framleiðslan í verðini verður skipað av einum planøkonomiskum verðaldarstýri, at øll menniskju kunnu fáa nóg mikið.

Tað er spennandi at fáa at vita, um Churchill gongur við Morrison, Attlee og øðrum socialistum at innføra eina socialistiska stýrisskipan í tí bretska imperiinum, og um Roosevelt fær hitt privatkapitalistiska Amerika at fylgja við.

Froðbøar Sóknar Bókasavn

er opið mánakvøld, ónskvøld og leygarkvøld kl. 6—8.

Aðrar leiðir.

Fólkaflokkurin førir ein merkiligan politikk. Men hann gerst meira og meira lógin og versnar fyri hvønn dagin.

»Vit skulu einki samband hava við Danmark,« siga fólkaflokksmenn. Men hvørja ferð, ið talan er um at fáa løgtinginum meira inntøkur, so seta fólkaflokksmenn fótur í spennu ímóti. Hvussu skulu vit tá vera leysir?

Tollurin er nú eitt sindur hækkaður. Tað er harmuligt, at slíkt skal verða neyðugt; men tingið má hava inntøkur, harvið er einki at gera. Beinan vegin hoyrist rólán frá fólkaflokkinum.

Tá ið talan var um beinleiðis skatt til lógtingið, soleiðis at serliga tær størstu inntøkurnar skuldu bera tann størsta skattin, hey, tá buldraðu fólkaflokksmenn.

Landshandil vilja fólkaflokksmenn ikki hava; tí teir privatu grosserarnir skulu hava allan vinningin einsamallir.

Hvaðani vit skulu fáa okkum inntøkur at røkja landið við, sigur fólkaflokkurin ikki eitt orð um. Hann rumblar, rumblar og rumblar bara fyri at verja teir stóru.

Vit hava talað um, hvussu skeiyt tað er, at privatir menn konkurera »Smiril« út, soleiðis at landið fær stórar byrður at bera av undirskoti »Smiril«. Eisini í hesum føri royna fólkaflokksmenn at verja tær stóru privatu interessurnar.

Tá ið »Dagblaðið« og fólkaflokksmenn vóru ímóti tollhækkingini, so skiltu øll skilafólk, at tað var teirra egni pengapungur teir vildu verja, og nú finga vit at vita hví.

Karl Marx sigur: »Eingin tikaratík er meira óndskapsfull, tá ið ungar hennara verða tiknir frá henni, enn ein kapitalistur verður, tá ið hann verður kravdur eftir pengi til samfelagið, annaðhvørt tað so er sum beinleiðis skattur, ella á hvønn hátt tú rører við hansara pengapung.« Hesi orð eru eitt sindur leysliga eftir Karl Marx. Men sannleikin er tann, at fólkaflokkurin er altíð í øðini, tá ið samfelagið rører við pengapungin hjá ríkmonnunum.

»Tað eru aðrar leiðir at ganga,« sigur fólkaflokkurin. Men tað er vónleyst at vita hvørja leið, ið ið fólkaflokkurin ætlar at ganga, og vit fara neyvan skeivir, tá ið vit siga, at fólkaflokksmenn vita onga leið at ganga. Teir eru komnir í eina blindgøtu, sum teir aldri finna úr aftur, og fáa teir maktina í Føroyum, so føra teir okkum øll í sama blindgøtu, soleiðis at eingin veit hvørki út ella inn.

J. H. Danbjørg.

Kanada sum kríggss- idnaðarland.

Bretland hevur lítlan við sjálvt. Tað fekk í friðartíðum meginpartin av sínum viðabrúki úr Noregi, Svøríki og Finnlandi — og eitt sindur úr Ruslandi.

Nú er hitt bretska sambandið við hesi lond næstan heilt kvett. Noreg er hertikið, og við at Eystursjógvurin er stongdur, er sambandið við Svøríki, Finnland og Rusland týðningarleyst.

Hvaðani fær nú Bretland við? Kanada!

Hetta land er ríkt uppá øll sløg av víði. Skógvøksturinn í Kanada sigist at vera verðsins